

Teza: wyłączenie sędziów.

Sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Jeżeli sprawa dotyczy zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego stawianego sędziemu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, to istnieje uzasadniona wątpliwość co do bezstronności pozostałych sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w tej sprawie.

Warszawa, dnia 8 października 2020 r.

sygn. akt WO-117/19

POSTANOWIENIE z dnia 8 października 2020 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie: Przewodniczący: SWSD Dariusz Drozdowski (sprawozdawca)

Sędziowie: SWSD Robert Staszewski

SWSD Rafał Ziemiński Protokolant: Magdalena Senderska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 października 2020 r.

sprawy w przedmiocie wniosków sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. o ich wyłączenie od rozpoznania odwołania W. H. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. z dnia 12 marca 2020 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie naruszenia zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego J. N., sygn. akt RD 73/2017/8, oraz przekazania sprawy z tego odwołania do rozpoznania innemu równorzędnemu okręgowemu sądowi dyscyplinarnemu

postanawia

1) wyłączyć sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P.: M. C., M. B., L. B., D. C.-son, J. D., R. B., A. M., M. N., M. P., A. P., G. R. (1), J. S., B. A., M. U., T. W. i J. W. od rozpoznania odwołania W. H. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. z dnia 12 marca 2020 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie naruszenia zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego J. N., sygn. akt RD 73/2017/8,

2) przekazać sprawę z odwołania W. H. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. z dnia 12 marca 2020 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie naruszenia zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego J. N., sygn. akt R.D. 73/2017/8, do rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w B..

Postanowieniem z dnia 12 marca 2020 r., sygn. akt R.D. 73/2017/8, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie naruszenia zasad etyki zawodowej radcy prawnego określonych w art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z uwagi na brak znamion przewinienia dyscyplinarnego. Od tego postanowienia odwołał się W. H. pismem z dnia 2 kwietnia 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. odwołanie wraz z aktami zarządzeniem z dnia 25 maja 2020 r. przekazał do rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w P..

Sędziowie tego sądu: M. C., M. B., L. B., D. C., J. D., R. H., A. M., M. N., M. P., A. P., G. R. (1), J. S., B. A., M. U., T. W. i J. W. złożyli wnioski o wyłączenie ich od rozpoznania przedmiotowej sprawy z uwagi na to, że dotyczy ona sędziego sądu dyscyplinarnego, w którym orzekają i w ten sposób jest to okoliczność, która mogłaby wywołać uzasadnione wątpliwości co do ich bezstronności.

Zarządzeniem z dnia 4 sierpnia 2020 r. Przewodnicząca Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. zwróciła się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie o rozpoznanie tych wniosków o wyłączenie sędziów, albowiem nie jest możliwe utworzenie składu orzekającego.

Na podstawie art. 41 § 1 k.p.lc. stosowanego odpowiednio na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych do postępowań dyscyplinarnych radców prawnych sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Jak wynika z akt sprawy dotyczy ona zarzutów stawianych przez W. H. radcy prawnemu J. N., który jest sędzią Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P.. W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, jeśli sprawa dotyczy zarzutów popełnienia przewinień dyscyplinarnych stawianych sędziemu okręgowemu sądu dyscyplinarnego, to z racji na relacje zachodzące pomiędzy sędziami tego sądu istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego tego sądu w tej sprawie.

Skarga dotyczy radcy prawnego J. N., który jest Sędzią Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P.. Szesnastu sędziów tego sądu: M. C., M. B., L. B., D. C., J. D., R. B., A. M., M. N., M. P., A. P., G. R. (1), J. S., B. A., M. U., T. W. i J. W. na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych złożyło wnioski o wyłączenie ich od rozpoznania sprawy radcy prawnego J. N..

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. liczy osiemnastu sędziów. Na podstawie art. 70¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych sąd dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym. Zgodnie z art. 42 § 4 k.p.k. poza wypadkiem określonym w § 2 o wyłączeniu orzeka sąd, przed którym toczy się postępowanie; w składzie orzekającym w kwestii wyłączenia nie może brać udziału sędzia, którego dotyczy wyłączenie. W razie niemożności utworzenia takiego składu sądu, w kwestii wyłączenia orzeka sąd wyższego rzędu. Z uwagi na to, że wnioski o wyłączenie złożyło szesnastu sędziów z osiemnastoosobowego składu okręgowego sądu dyscyplinarnego, a skład do rozpoznania tych wniosków musi składać się z trzech sędziów, to oczywistym jest, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. nie jest w stanie sformować składu, który mógłby rozpoznać wnioski o wyłączenie poszczególnych sędziów. Dlatego do rozpoznania tych wniosków na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o radcach prawnych właściwy okazał się Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych. W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z uwagi na podniesione wcześniej

argumenty wnioski te zasługiwały na uwzględnienie. Dlatego Wyższy Sąd Dyscyplinarny postanowił wyłączyć sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P.: M. C., M. B., L. B., D. C., J. D., R. H., A. M., M. N., M. P., A. P., G. R. (2)- czyk, J. S., B. A., M. U., T. W. i J. W. od rozpoznania odwołania W. H. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. z dnia 12 marca 2020 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie naruszenia zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego J. N., sygn. akt RD 73/2017/8.

Jak to zostało już wskazane wcześniej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. liczy osiemnastu sędziów. Na podstawie art. 70¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych sąd dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym. Z uwagi na wyłączenie od orzekania w przedmiotowej sprawie szesnastu sędziów, przy czym sprawa dotyczy jednego z dwójga pozostałych sędziów, to oczywistym jest, że sąd ten nie jest w stanie sformować składu, który mógłby rozpoznać odwołanie W. H..

Zgodnie z art. 43 k.p.k. jeżeli z powodu wyłączenia sędziów rozpoznanie sprawy w danym sądzie jest niemożliwe, sąd wyższego rzędu przekazuje sprawę innemu sądowi równorzędnemu. Dlatego w zaistniałej sytuacji Wyższy Sąd Dyscyplinarny postanowił przekazać sprawę z odwołania W. H. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. z dnia 12 marca 2020 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie naruszenia zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego J. N., sygn. akt RD 73/2017/8, do rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w B..

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono jak w sentencji.